

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359705104.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Bogen svarer til sit Motto, forsaavidt som den igennem sin Heltindes Skæbne lærer, at den Kvinde, der selv efter nok saa ædelmodig og nok saa langvarig en Opofren af sit eget Vel, og om det saa blot var for at forhindre sin Elskedes Undergang, kommer udenfor Samfundets Rettesnor, redningsløst maa gaa til Grunde. Den modsiger dette Motto, forsaavidt som den skrigende Uretfærdighed i denne Skæbne taler stærkere end nogen Deklamation mod det Bestaaende om Samfundets Ufuldkommenhed og om Urimeligheden af den Magt til at kue og ulykkeliggøre, som Menneskenes Kortsynethed og Umandighed har tildelt 103 forældede Indretninger, under hvis Tryk Delphine knuses. Hun skildres straks fra Begyndelsen af som et højere Væsen, ren, hjertensgod, livfuld og ved selve sin Renhed hævet over Samfundets farisæiske Moral. Ingen Scene maler smukkere Delphines Karakter end den, hvor en ulykkelig, ilde omtalt Kvinde en Aften træder ind i Tuileries-Salen og alle Damerne øjeblikkeligt rejser sig fra deres Stole for at gaa over paa den anden Side, saa et stort aabent Rum danner sig om den udpegede Stakkel. Delphine alene gaar da tvers over Gulvet og sætter sig ved Siden af den, paa hvem alle de andre Kvinder kappedes om at kaste den første Sten.